

#CATALUNYALLIBERTAT

El capitell llancívol

CONTROVÈRSIA • L'escultor Emiliano Lorenzo, autor de la peça que va presentar a un concurs d'art, en reivindica l'autoria i s'ofereix a l'alcalde de Girona per desmentir una informació que situava l'escultura a la plaça U d'Octubre de la ciutat

INTERÈS • L'obra ha estat descartada pel jurat del concurs però ja hi ha alguns particulars que pregunten pel preu i les mides

Emili Agulló
BADALONA

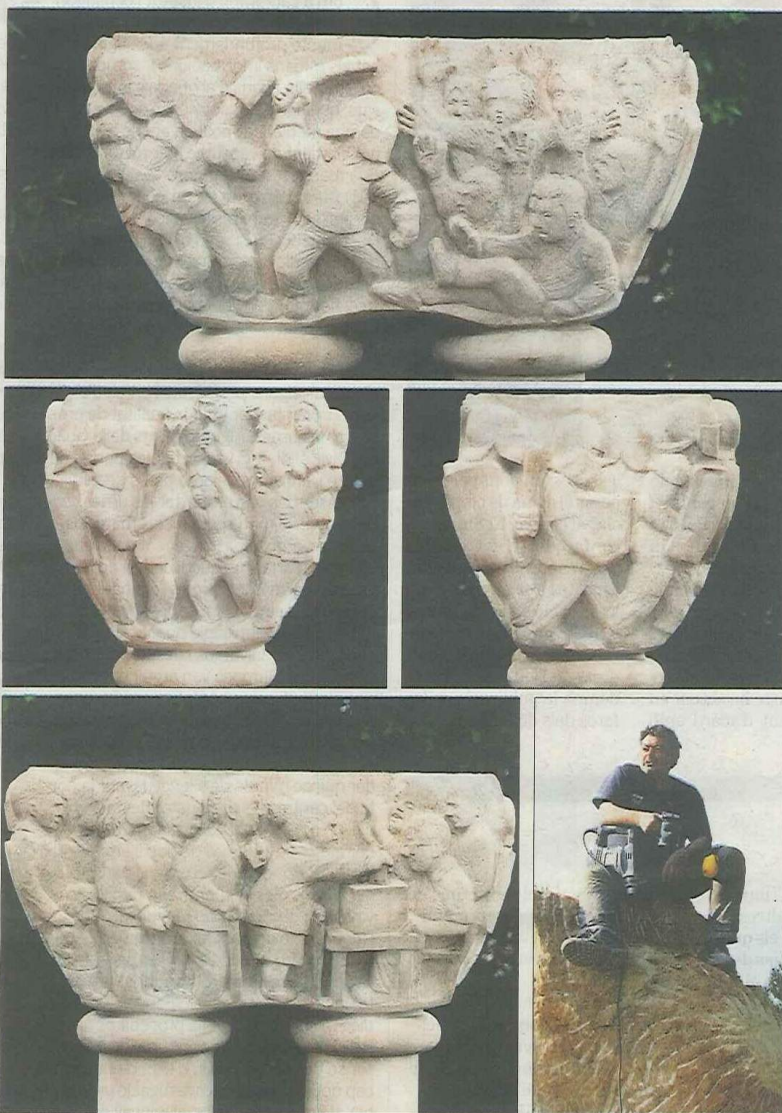
El suposat capitell romànic sobre la jornada del referèndum de l'1-O i les càrregues policials contra els votants —que la setmana passada es va fer viral a les xarxes i al digital *OkDiario* situaven, tan amples, a la nova plaça de l'U d'Octubre de Girona— existeix. Com és lògic, no data de l'edat mitjana, tampoc és a Girona i, encara menys, al virtual Sant Esteve de les Roures. Però té un autor, l'escultor Emiliano Lorenzo, nascut a Salamanca i establert des de fa anys a Catalunya, que, astorat per l'efecte bola de neu sobre les notícies de l'obra, va decidir aclarir la polèmica.

Lorenzo imparteix classes d'escultura a Badalona i explica que "un alumne que coneixia el capitell em va ensenyar que algú que devia haver trobat les imatges a Instagram l'ubicava a Sant Esteve de les Roures". No coneixia la conya sobre el pintoresc municipi que només existeix a la xarxa i als informes de la Guàrdia Civil que remena el jutge Pablo Llarena, i tot i que va estar "temptat" de reivindicar l'autoria, ho va deixar córrer. Fins que es va trobar amb la notícia falsa d'*OkDiario*: "Aleshores sí que em vaig indignar i vaig decidir fer el pas d'aclarir-ho; no només per mi, sinó que també m'he posat a disposició de l'alcalde de Girona, per si vol emprendre alguna acció."

Projecte més ampli

L'escultor emmarca la peça en un projecte personal per retre homenatge a l'escultura romànica, que al marge del vessant artístic tenia la funció narrativa de transmetre un relat visual entre la població analfabeta. "La meua intenció és fer una sèrie de capitells inspirada en l'estètica, però amb temes d'actualitat, com ara l'exploació infantil, els nens soldats, el drama de la immigració o la corrupció", revela.

Pel camí, va ensopegar amb les imatges de la històrica jornada de l'1-O. En els altres temes, no havia aconseguit trobar imatges per enlitar el relat, però la successió de moments als col·legis electorals el van inspirar: gent fent cua per votar, la rebuda als agents amb flors de resistència pacífica, les càrregues a cops de porra i els agents enduent-se les urnes amb els vots dipositats. "He volgut relatar els fets sense carregar tintes", defensa Lorenzo. Per cert, el capitell també té un títol lacònic:

Detalls dels quatre laterals de 'No comment', el capitell esculpit per Lorenzo —a baix, a la dreta ■ E. LORENZO

Polifacètic

Lorenzo es va llicenciar en escultura a la Facultat de Belles Arts de la UB, però ha fet carrera com a il·lustrador i docent artístic. Va treballar a l'Escola Llotja i fa 14 anys que és a l'Escola d'Art Pau Gargallo, de Badalona.

No comment, i l'artista li atribueix un doble sentit: "perquè la peça parla per si sola, i per la tèbia resposta que hi va haver per part dels estaments oficials", espanyols i internacionals, davant l'ús de la violència policial.

Un cop esculpit el bloc de pedra sorrenca, va provar sort i el va presentar al premi Escultura 2018 de la Fundació Vila Casas, una convocatòria triennal —es va alternant cada any amb guardons germans de fotografia i pintura— on ja havia

competit en alguna altra ocasió com a bon aparador per a artistes emergents. Va enviar imatges —a partir d'aquí segurament va començar a créixer el ressò— però el jurat finalment no la va preseleccionar entre les 32 finalistes. Respecta la decisió i no vol polemitzar-hi. Però potser, setmanes després que les imatges pixelades dels presos polítics de l'artista Santiago Sierra fossin censurades pels responsables de la fira madrilenya Arco, el jurat de la Vila Casas tenia apresa la lliçó. Una peça

relacionada amb el procés podria haver alimentat la polèmica i eclipsat tota la resta, que s'exposaran a partir del 9 de juny al museu d'escultura de Can Mario, que regenta la fundació a Palafrugell.

Degoteig d'ofertes

A Arco, però, la retirada del conjunt de 24 fotografies de Sierra no va impedir que l'obra es vengués amb rapidesa. La va adquirir l'empresari Tatxo Benet per 80.000 euros i després d'exhibir-se amb expectació al Museu de Lleida, s'exposarà en altres poblacions. Emiliano Lorenzo, en canvi, es resisteix per ara a posar preu al capitell, però admet que en la darrera setmana sí que ha rebut un parell d'ofertes al correu per part de persones que l'han localitzat. No té clar encara què farà. S'ha plantejat fer-ne un motlle i una sèrie de rèpliques, per abaratir costos

L'escultor té un projecte per narrar amb l'estètica romànica diversos temes d'actualitat a banda de l'1-O

i no desprendre's de l'original. I li sorgeixen dubtes: "La perdria per sempre, no saps quin recorregut i ús se li donarà, i també seria curiós que el Ministeri d'Hisenda acabés cobrant l'IVA, després de tot plegat", fa broma.

De moment, però, l'ha canviat de lloc, perquè la tenia a la mateixa escola on imparteix classes de talla de fusta i altres disciplines d'escultura, còmic i animació audiovisual. Li van recomanar que ho fes en veure el rebombori a les xarxes, i per evitar el risc que algú la robés o li causés algun desperfecte. Detalla, en broma, que l'ha dipositat "al CIBCSER (Conservatori Internautic de Béns Culturals de Sant Esteve de les Roures)". Respecte a la possibilitat d'exhibir-la, sí que admet que no ha rebut cap proposta, tot i que obre la porta a acceptar-ne: "M'agradaria que viatgés i molta gent la pogués veure de prop."

Amb vista al futur, molts amics l'encoratgen a tirar endavant el projecte d'altres capitells, que ell encara no s'atreveix a afrontar per l'elevada despesa que comporta trobar les pedres adients per esculpir-los. Li han suggerit recórrer al micromecenatge a través d'internet, una opció que ara que el seu nom s'ha fet viral podria donar resultat. ■